

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Anatolie Bîzgu vs. Maria Vlaicu-Vâlcu

(repararea prejudiciului material și moral)

împotriva încheierii din 3 iunie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2r-226/26
NR. PIGD 2-20048950-01-2r-24062026)*

Termenul de exercitare a căii de atac apelul. Încălcarea termenului de procedură. Restituirea cererii de apel ca fiind depusă în afara termenului legal, în temeiul art.369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă. Argumentele repunerii în termen.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. v. Gîrleanu,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Arhip, H. Craveț, V. Gîrleanu,

12 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Mihail Durnescu în interesele Mariei Vlaicu-Vâlcu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 mai 2020, Anatolie Bîzgu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Vlaicu-Vâlcu, solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 de lei, suma de 53 700 de lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 1 250 de lei, cu titlu de prejudiciu material (achitarea contractului pentru prestarea serviciilor medicale), suma de 240 de lei, cu titlu de prejudiciu material (achitarea cefaloscopiei), încasarea prejudiciului material în mărime de 56000 de lei și cheltuielile de judecată.

2. Prin hotărârea din 6 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Maria Vlaicu-Vîlcu în beneficiul lui Anatolie Bîzgu prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, în sumă de 200 000 lei. S-a încasat de la Maria Vlaicu-Vîlcu în beneficiul lui Anatolie Bîzgu, cheltuielile de citare publică în sumă de 310 lei. S-a încasat de la Maria Vlaicu-Vîlcu în contul statului, taxa de stat de la care reclamantul este scutit în virtutea legii, în sumă de 100 lei. În rest, acțiunea reclamantului s-a respins, ca neîntemeiată.

3. La 20 martie 2026, avocatul Mihail Durnescu, în interesele Mariei Vlaicu-Vîlcu, a declarat apel împotriva hotărârii din 6 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului și casarea hotărârii.

4. Prin încheierea din 3 iunie 2026 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelul declarat de avocatul Mihail Durnescu, în interesele Mariei Vlaicu-Vîlcu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 6 decembrie 2022.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

5. La 16 iunie 2026, avocatul Mihail Durnescu, în interesele Mariei Vlaicu-Vîlcu, a declarat recurs împotriva încheierii din 3 iunie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și repunerea în termenul de declarare a apelului.

ARGUMENTELE RECURSULUI

6. În motivarea recursului, a susținut că Maria Vlaicu-Vîlcu nu a fost citată în mod legal și nu a cunoscut despre existența procesului, despre hotărârea primei instanțe și despre decizia instanței de apel.

7. A indicat că recurenta a aflat despre existența hotărârilor judecătorești abia la 20 februarie 2026, în cadrul procedurii de executare silită, iar la 2 martie 2026 a luat cunoștință de materialele dosarului. În aceste condiții, consideră că apelul depus la 20 martie 2026 a fost formulat în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

8. A criticat concluzia instanței de apel potrivit căreia notificarea efectuată la 12 februarie 2021, prin intermediul aplicației Viber, ar demonstra că recurenta cunoștea despre existența procesului. A susținut că o asemenea notificare nu echivalează cu comunicarea hotărârii din 6 decembrie 2022 și nu poate determina începerea curgerii termenului de declarare a apelului.

9. De asemenea, a invocat că instanța de fond nu ar fi întreprins toate măsurile necesare pentru stabilirea domiciliului real al pârâtei și pentru citarea efectivă a acesteia. În opinia recurente, citarea prin publicitate a fost dispusă fără respectarea condițiilor prevăzute de lege.

10. A menționat că, deși domiciliul pârâtei nu era cunoscut, instanța de fond nu a solicitat desemnarea unui avocat din oficiu, conform art. 77 din Codul de procedură civilă. Din acest motiv, cauza ar fi fost examinată în lipsa unei apărări efective și fără respectarea principiului contradictorialității.

11. Recurenta a susținut că reclamantul cunoștea faptul că aceasta nu mai locuia la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și ar fi omis să comunice instanței datele reale de contact ale acesteia.

12. În final, a invocat că respingerea cererii de repunere în termen și restituirea apelului constituie o restrângere disproporționată a dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, garantate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

14. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

15. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

16. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.”

17. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.”

18. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

19. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

20. Art. 102 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) În cauzele de urgență, participanții la proces, martorii, experții, specialiștii și interpreții pot fi înștiințați sau chemați în judecată prin telegramă, prin telefon și la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor sau prin alte mijloace care să ateste înmînarea și primirea înștiințării sau citației.”

21. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

22. Art. 111 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea

actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

23. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

24. Art.116 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă:

„Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

25. Art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă”.

26. Art. 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul constată că încheierea contestată a fost emisă la 3 iunie 2026, iar recursul a fost declarat la 16 iunie 2026. Prin urmare, recursul a fost depus în termenul de 15 zile prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

28. Examinând recursul declarat, Completul de judecată constată că acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

29. Din actele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 6 decembrie 2022. Termenul de 30 de zile pentru declararea apelului a început să curgă la 7 decembrie 2022 și a expirat la 5 ianuarie 2023.

30. Cererea de apel, însoțită de cererea de repunere în termen, a fost depusă de avocatul Mihail Durnescu, în interesele Mariei Vlaicu-Vîlcu, abia la 20 martie 2026, cu depășirea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

31. În susținerea cererii de repunere în termen, apelanta a invocat că nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova în perioada examinării cauzei, nu a fost citată legal și nu a cunoscut despre existența procesului și despre hotărârile judecătorești pronunțate.

32. Completul constată însă că aceste susțineri sunt contrazise de materialele cauzei. Astfel, la 12 februarie 2021, ora 16:50, Maria Vlaicu-Vîlcu a fost informată, la numărul de telefon XXX XXX, prin intermediul aplicației Viber, despre faptul că figurează în calitate de pârâtă în cauza civilă nr. 2-6932/20 și despre ședința de judecată stabilită pentru 26 februarie 2021, ora 09:00.

33. Ulterior notificării respective, Mariei Vlaicu-Vîlcu i-au fost expediate imaginile cererii de chemare în judecată și ale citației, fapt confirmat prin telefonograma anexată la materialele cauzei (f.d.207, vol. I).

34. În aceste condiții, nu poate fi reținută o situație de neinformare absolută a recurenteii despre existența procesului. Modalitatea de comunicare utilizată a asigurat aducerea la cunoștința acesteia a informațiilor esențiale privind existența litigiului, calitatea sa procesuală, obiectul cauzei și data ședinței de judecată.

35. Completul reține că, la examinarea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, determinantă este cunoașterea efectivă despre existența unei cauze pendinte în care persoana are calitate procesuală. Informarea despre existența litigiului îi impunea recurenteii obligația de a manifesta diligență și de a se interesa, într-un interval rezonabil, despre evoluția și soluționarea cauzei.

36. Completul de judecată reține că art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu stabilește o enumerare exhaustivă a modalităților de comunicare, fiind admise și alte mijloace care asigură transmiterea actului și confirmarea primirii acestuia.

37. Prin urmare, comunicarea prin aplicația Viber este compatibilă cu norma menționată, dacă permite identificarea destinatarului și recepționarea informației.

38. În speță, recurenta nu contestă că numărul XXX XXX îi aparține și că ar fi recepționat prin această aplicație actele procedurale de la instanța de judecată, criticând doar modalitatea de comunicare, menționând că aceasta nu poate fi aplicată proceselor judiciare. Totodată, materialele cauzei confirmă că, la 12 februarie 2021, acesteia i-au fost comunicate informațiile despre existența procesului, calitatea de pârâtă și data ședinței, precum și imaginile cererii de chemare în judecată și ale citației.

39. În aceste condiții, simpla contestare a mijlocului tehnic utilizat pentru comunicarea actelor de procedură nu înlătură efectele comunicării și nici faptul că recurenta cunoștea despre existența procesului încă din februarie 2021. Or, art. 100

și 102 CPC permit utilizarea oricăror mijloace de comunicare, care confirmă recepționarea acestora

40. În acest sens, Completul de judecată atestă că eventualele deficiențe privind comunicarea actelor puteau constitui critici asupra legalității judecării cauzei, însă nu justifică repunerea în termen, în lipsa diligenței recurente de a urmări evoluția procesului.

41. Din februarie 2021 și până la inițierea procedurii de executare silită în februarie 2026, recurenta nu a indicat nicio acțiune întreprinsă pentru a verifica stadiul dosarului și nici vreo împrejurare obiectivă care ar fi făcut imposibilă o asemenea verificare.

42. Faptul că recurenta s-a aflat peste hotarele Republicii Moldova nu constituie, în sine, un motiv întemeiat pentru repunerea în termen, în lipsa unor probe care să confirme că această împrejurare a împiedicat-o efectiv să comunice cu instanța, să desemneze un reprezentant sau să solicite informații despre evoluția cauzei.

43. Nici faptul că recurenta ar fi aflat despre hotărârile judecătorești la 20 februarie 2026, în cadrul procedurii de executare silită, nu justifică repunerea în termen. Acest moment nu poate fi considerat data încetării unei împiedicări obiective, deoarece materialele cauzei confirmă că recurenta cunoștea despre existența procesului încă din anul 2021.

44. Criticile referitoare la citarea prin publicitate, neidentificarea domiciliului real al părții, nedesemnarea unui avocat din oficiu, administrarea probelor și examinarea cauzei în lipsa acestora vizează legalitatea judecării fondului. Aceste argumente nu demonstrează existența unor circumstanțe obiective și insurmontabile care să fi împiedicat declararea apelului în termen.

45. Completul subliniază că repunerea în termen reprezintă un remediu aplicabil numai atunci când partea dovedește existența unor motive întemeiate care au făcut imposibilă exercitarea dreptului procesual. Respectarea intervalului de 30 de zile prevăzut de art. 116 alin. (4) nu este suficientă în lipsa dovedirii motivului obiectiv care a determinat omiterea termenului inițial.

46. Admiterea repunerii în termen după o perioadă îndelungată, în lipsa unui impediment obiectiv și dovedit, ar produce efecte incompatibile cu principiul securității raporturilor juridice și ar împiedica dobândirea caracterului definitiv al actelor judecătorești după expirarea termenelor legale de contestare.

47. În aceste circumstanțe, Completul constată că instanța de apel a aplicat corect dispozițiile art. 116 și art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, respingând cererea de repunere în termen și restituind apelul declarat tardiv.

48. Prin urmare, recursul declarat de avocatul Mihail Durnescu, în interesele Mariei Vlaicu-Vîlcu, urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 3 iunie 2026 a Curții de Apel Centru.

49. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de avocatul Mihail Durnescu, în interesele Mariei Vlaicu-Vîlcu.

Menține încheierea din 3 iunie 2026 a Curții de Apel Centru, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Bîzgu împotriva Mariei Vlaicu-Vîlcu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
Judecători	/semnătură/	Elena Croitor
	/semnătură/	Ion Munteanu